

Представляти Ісуса

Мікаела Вілкінс
(Грунтується на реальних подіях)

Девід сидів на першому ряду каплиці, постукуючи ногою об підлогу. Він хвилювався. Його перебування в Початковому товаристві щойно закінчилося. Він став дияконом. Старші хлопці мали показати Девіду та іншим 11-річним хлопчикам, як розносити причастя.

Через аутизм Девіду іноді було важко вчитися чогось нового. Перехід з Початкового товариства був для нього складним. А тепер його дуже лякало завдання розносити причастя. А якщо він помилиться і всі будуть з нього сміятися?

Джейкоб, один із старших хлопців, сів

поруч з Девідом. "Ми раді, що ти з нами", — сказав Джейкоб. Він дав Девіду п'ять. "У тебе все вийде".

Девід усміхнувся. Його настрої трохи покращав.

Інші молоді чоловіки показали 11-річним хлопчикам, що потрібно робити. Вони показали їм, як правильно розносити причастя по рядах. Вони тренувалися ходити проходами в каплиці. Вони показали хлопчикам, як тримати причасні таці.

"Мамо, дивися!" — сказав Девід, прийшовши додому. Він підняв руку. "Ось так я маю тримати тацю. Обережно, ось так. Тому що я представляю Ісуса і хочу виявляти повагу".

Молоді чоловіки тренувалися з Девідом та іншими хлопчиками після зборів в неділю та під час тижневих заходів. Вони вчилися, як ходити проходами. Девід учився тримати тацю.

Невдовзі настав день, коли йому вперше довелося розносити причастя.

"Що ти відчуваєш?" — запитав тато.

"Я хвилююся", — сказав Девід.

"Давай обговоримо, як ти підготувався", — сказав тато.

"Ми сім'єю читали вірші з Писань про священство, — сказав Девід. — Те, що я маю священство, означає, що я представляю Ісуса. Я підстриг нігті, щоб мої руки виглядали охайно. І я навчався, як треба розносити причастя!"

"Мені здається, ти добре підготувався", — сказав тато.

Коли Девід прийшов до церкви, він сів на перший ряд разом з іншими дияконами. Джейкоб сів поруч з ним. Девід думав про те, як він буде представляти Ісуса, коли буде розносити причастя. А якщо він щось переплутає? Він поглянув на Джейкоба, і Джейкоб йому усміхнувся. Девід усміхнувся у відповідь і глибоко вдихнув.

Коли прийшов час

розносити причастя, Джейкоб допоміг Девіду передати тацю на кілька перших рядів. Девід радів, що поруч із ним хтось був.

Коли Девід розносив причастя, він дивився на людей. Багато з них благоговійно сиділи, схиливши голови. Дехто виглядав замисленим. Девід відчув спокій. Він представляв Ісуса. Він був вдячний, що міг допомагати іншим думати про Ісуса Христа. ●

Ця історія сталася у США.

ІЛЮСТРАЦІЇ ДОНАЛЬДА ВУ